

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui:

***Gușilă Alexandru Xxxxx**, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.12.2014 - 27.07.2017;

Instanța de apel: 28.08.2017 - 02.04.2018;

Instanța de recurs: 23.06.2018 - 25.07.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 iulie 2017, Gușilă Alexandru învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, a fost achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Gușilă Alexandru este învinuit că în perioada mai - iunie a anului 2014, acționând în mod intenționat și de comun acord cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în rezultatul relațiilor ostile apărute în activitatea SRL „Viitor Prosper” și SRL „Glam Stil” i-au amenințat cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, pe Pastuhov Alexandr și Pastuhova Valentina în timp ce aceștia se aflau la serviciu în incinta Centrului Comercial „Jumbo” de pe bd. Decebal 23/1, mun. Chișinău. Amenințările date, Pastuhov Alexandr și Pastuhova Valentina le-au perceput ca fiind reale. Ulterior, la 16.06.2014, la ora 20.00, acționând în scopul susținerii amenințărilor în cauză, exercitând înțelegerea prealabilă cu Gușilă Alexandru, persoana neidentificată de către organul de urmărire penală, aflându-se la parcare Centrului Comercial „Jumbo” de pe bd. Decebal 23/1, mun. Chișinău, a stropit cu o substanță lichidă automobilul de model „Opel Astra” cu n/î Xxx xxx, care le aparține soților Pastuhov, deteriorându-l. Astfel, prin faptul dat a fost creat pericolul realizării acestor amenințări.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a declarat apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gușilă Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, cu

stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probă de 1 an.

În motivarea cererii de apel declarate, procurorul a invocat:

- în toate actele, întocmite de către polițist, este indicat că persoane necunoscute au deteriorat automobilul de model „Opel Astra” cu n/î Xxx xxx, parcat la parcare pe bd. Decebal 23, mun. Chișinău, ce aparține lui Pastuhov Alexandr. Nici într-un loc nu este indicat că automobilul în cauză era murdărit de o substanță asemănătoare cu ketchup. Dacă automobilul ar fi murdărit de ketchup, polițistul era obligat să indice acest fapt în procesul - verbal de cercetare la fața locului;

- OS al SP-2 IP Botanica, mun. Chișinău, Țurcan Radu singur a avut posibilitate de a lua mostrele substanței lichide;

- apelantul consideră că depozițiile martorului apărării Țurcan Radu date în cadrul cercetării judecătorești, nu corespund adevărului și urmează a fi apreciate critic, deoarece sunt declarate cu scopul eschivării lui Gușilă Alexandru de la răspunderea penală;

- instanța de judecată nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzării și anume, depozițiile părții vătămate și ale martorului dobândite la etapa urmăririi penale;

- instanța a ignorat faptul deteriorării automobilului parcat, care-i aparține lui Pastuhov Alexandr, fapt care este fixat în procesul - verbal de cercetare la fața locului din 16.06.2017, precum și depozițiile martorilor acuzării, acesta fiind deteriorat pentru susținerea amenințărilor expuse anterior de către Gușilă Alexandru, care puteau fi realizate în viitor și în privința soților Pastuhov.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018, s-a respins apelul declarat de către procuror ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Reieșind din materialele cauzei, Colegiul a considerat că prima instanță a conchis corect a-l achita pe Gușilă Alexandru de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal.

Cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, Colegiul a considerat că prima instanță a conchis corect că inculpatul urmează a fi achitat de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Colegiul a reținut că învinuirea înaintată în rechizitoriu lui Gușilă Alexandru în baza art. 155 Cod penal, nu și-a găsit confirmare, or procurorul nu a acumulat suficiente probe pertinente și concludente care să demonstreze culpabilitatea inculpatului și mai mult ca atât, că ar fi fost comisă o asemenea infracțiune.

Reieșind din materialele cauzei, instanța a constatat că din actul de învinuire rezultă doar fraze acuzatorii generale care invocă și descriu relațiile ostile legate de activitatea SRL „Viitor Prosper”, administrată de către Gușilă Alexandru și SRL

„Glam Stil”, administrată de către partea vătămată Pastuhov Alexandr, care nu constituie probe concludente și pertinente prin care să se demonstreze existența amenințării cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Reieșind din declarațiile părților vătămate Pastuhov Alexandr și Pastuhova Valentina, rezultă că acestea au relatat discuția care a avut loc între Pastuhov Alexandr și Gușilă Alexandru în luna mai a anului 2014, în parcare centrului comercial „Jumbo”, la care a asistat și martorul Sajin Elena. Potrivit părților vătămate, anume atunci inculpatul ar fi amenințat cu omor părțile vătămate Pastuhov Alexandr și Pastuhova Valentina. Totodată, Colegiul a verificat declarațiile martorului Sajin Elena, care a fost prezentă în parcare centrului comercial „Jumbo” când a avut loc discuția dintre Pastuhov Alexandr și Gușilă Alexandru.

Astfel, potrivit declarațiilor martorului Sajin Elena, aceasta a interpretat discuția Pastuhov Alexandr și Gușilă Alexandru ca fiind una mai aprinsă, dar căreia nici nu i-a dat importanță, fiind un schimb de replici care nu au purtat caracter de amenințare cu omor sau alt fel de amenințare. După discuție, Pastuhov Alexandr și Pastuhova Valentina și-au continuat activitatea.

A mai reținut Colegiul și faptul că potrivit învinuirii, ar rezulta că inculpatul și alte persoane, i-au amenințat pe Pastuhov Alexandr și Pastuhova Valentina cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății. Totodată, părțile vătămate Pastuhov Alexandr și Pastuhova Valentina au declarat că au înțeles că inculpatul i-a amenințat cu omor.

Prin urmare, Colegiul a constatat că părțile vătămate Pastuhov Alexandr și Pastuhova Valentina, precum și martorul ocular Sajin Elena, la fel ca și inculpatul, nu au declarat că Gușilă Alexandru ar fi avut asupra sa o armă sau alte obiecte care ar fi susținut iminența apariției pericolului realizării amenințării.

Persoanele menționate au declarat că inculpatul se afla în automobil și lângă automobil și nu a întreprins vreo acțiune, ci dimpotrivă, după cum au declarat Pastuhova Valentina și Sajin Elena, partea vătămată Pastuhov Alexandr, pornindu-se spre intrarea în centrul comercial, s-a întors de mai multe ori spre Gușilă Alexandru pentru a continua replicile.

Reieșind din circumstanțele elucidate, Colegiul a considerat că partea acuzării nu a demonstrat care a fost amenințarea, în ce mod aceasta a fost exprimată și când a apărut pericolul realizării acesteia. Revenind la declarațiile martorului ocular Sajin Elena, Colegiul a reținut că aceasta a declarat că nu a auzit ca inculpatul să fi rostit cuvintele „ea tebea pareșu”, dar a auzit cum inculpatul a spus „ea tebe pacaju v drugom meste”, iar Pastuhov Alexandru a spus că „pacaji tut” și aici s-a finisat discuția.

În ceea ce privește a doua acțiune prejudiciabilă incriminată inculpatului, și anume stropirea la 16.06.2014 a automobilului părților vătămate Pastuhov Alexandr și Pastuhova Valentina cu o substanță lichidă, Colegiul a reiterat că nu a fost demonstrată existența înțelegerii prealabile a inculpatului cu o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, de a stropi automobilul părților vătămate.

Colegiul, reieșind din materialele dosarului, a constatat că la 16.06.2014, Gușilă Alexandru nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, fapt confirmat prin informația prezentată de Poliția de frontieră (f.d. 88 - 91, vol. I). Totodată, partea acuzării nu a prezentat nici o probă care ar demonstra că Gușilă Alexandru a avut o înțelegere cu persoana care ar fi stropit automobilul părților vătămate, că a cunoscut despre aceasta și că incidentul respectiv are legătură cu relațiile conflictuale dintre inculpat și părțile vătămate Pastuhov Alexandr și Pastuhova Valentina.

În acest context, Colegiul a reținut că prezumția de nevinovăție a inculpatului prevalează în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit.

Colegiul a considerat că nici în prima instanță, nici în instanța de apel, partea acuzării nu a prezentat probe concludente și pertinente care ar demonstra comiterea infracțiunii incriminate de către Gușilă Alexandru, motiv pentru care, la soluționarea cazului este necesar de a aplica prevederile art. 8 alin. (2) și art. 389 Cod de procedură penală, cu interpretarea în favoarea lui Gușilă Alexandru a tuturor dubiilor în probarea învinuirii, or sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului procurorul indică:

- instanța de apel nu a analizat în ansamblul lor toate probele administrate la dosar atât cele care incriminează vinovăția inculpatului cât și cele care confirmă nevinovăția lui, dar s-a referit la cele din urmă, fără a le aplica la justa valoare probele prezentate de către procuror în susținerea acuzării, astfel menținând o hotărâre neîntemeiată;

- în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suficiente probe care dovedesc vinovăția inculpatului, deoarece au fost acumulate de către organul de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile legislației procesual penale;

- instanța de apel, preluând concluziile greșite a celei de fond, neîntemeiat a respins toate afirmațiile apelantului invocând că procurorul nu a prezentat careva probe, pe când în realitate instanțele au ignorat depozițiile părților vătămate și a martorilor, alte mijloace de probă prezentate de procuror, dând prioritate declarațiilor inculpatului.

5.1. Pe marginea recursului declarat, inculpatul și avocatul acestuia, Foltea Vasile, depun referință prin care solicită respingerea acestuia cu menținerea hotărârilor emise de instanțele de fond.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva*

hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că procurorul în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, însă Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, în acest sens menționând următoarele.

Recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dar de fapt expune dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatului.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul reține că instanțele de fond judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la nevinovăția lui Gușilă Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal.

Astfel, din conținutul hotărârii instanței de apel, rezultă că aceasta corect a constatat inexistența faptei infracțiunii, ulterior motivând concluzia de nevinovăție a inculpatului prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, solicitarea recurentului privind casarea hotărârii instanței de apel, neavând suport probatoriu, contravine probelor administrate în cauză.

Generalizând cele expuse, Colegiul conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea învinuirii nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru condamnarea lui Gușilă Alexandru, de altfel recursul declarat fiind unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția ultimului, procurorul în recursul său limitându-se la o critică a deciziei instanței de apel, făcând trimitere, formal și selectiv la anumite materiale ale cauzei penale prin simpla enumerare a acestora dar fără careva analiză.

În acest sens, Colegiul menționează, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Argumentul recurentului precum că instanța de apel nu s-ar fi expus la toate motivele apelului, Colegiul îl consideră neîntemeiat, or procurorul nu a specificat concret căror anume motive din apel nu li s-a dat răspuns în decizia contestată. Acest fapt demonstrează că temeiul de drept nominalizat a fost invocat de către procuror formal, nefiind susținut și fundamentat prin argumente clare, precum și nefiind făcută trimitere la careva motive și capete concrete ale apelului care nu ar fi fost analizate de către instanța de apel.

Colegiul penal menționează că instanța de apel a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, temeiul invocat de recurent prevăzut la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea. Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și Colegiul s-a expus motivat asupra respingerii apelului, cât și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției.

Totodată Colegiul indică, că criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea acesteia, constatându-se astfel că recursul declarat este inadmisibil.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care instanțele și-au motivat decizia, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație

penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de către procuror este inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui Gușilă Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 24 august 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun